

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА
ДИЗАЙНУ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
КУЛЬТУРИ І КРЕАТИВНИХ ІНДУСТРІЙ
КАФЕДРА СЦЕНІЧНОГО МИСТЕЦТВА І КУЛЬТУРИ**

ДЕМОНСТРАЦІЯ ТВОРЧОГО ПРОЄКТУ

(Анотація до творчого проєкту
“Повноцінний внутрішній розбір персонажа Джил Теннер з п’єси
Леонарда Герша, аналіз та сценічне втілення”)

Ільчук Тетяна Сергіївна

здобувач першого бакалаврського
рівня вищої освіти
спеціальність - 026 Сценічне мистецтво
ОП «Акторська майстерність та
продюсування»

**Керівник творчого проєкту – народний
артист України, професор Сомов Лев
Миколайович**

Посилання на відеофіксацію творчого проєкту:
<https://www.youtube.com/watch?v=gsQn0TgHjqU>

Київ 2025

ЗМІСТ

1. ВИКОНАВЧА СКЛАДОВА ПРОЄКТУ	
1.1. Коротка інформація про студентку	3
1.2. Узагальнена інформація про творчий колектив та співпрацівників.....	3
1.3. Стислі дані про місце реалізації проєкту	4
2. ОПИС ДИПЛОМНОГО ПРОЄКТУ	
2.1. Формулювання фахового завдання кваліфікаційної роботи	5
2.2. Тема дипломної вистави.....	6
3. ПРОЦЕС РОБОТИ НАД ДИПЛОМНИМ ПРОЄКТОМ	
3.1. Стислий опис дипломної вистави.....	8
3.2. Формулювання здобувача освіти процесу роботи над роллю Джил Теннер.....	9
4. ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕМЕНТІВ КОМПЛЕКСУ ЗАХОДІВ ОФОРМЛЕННЯ ВИСТАВИ	
4.1. Стилїстика, костюми, сценографія, світло.....	11
4.2. Концепція створення костюмів, зачісок і сценічного образу....	12
4.3. Декорації та концепція сценічного простору.....	12
4.5. Музичне наповнення вистави	13
5. ВИСНОВКИ	
5.1. Висновки здобувача освіти з приводу створення дипломної роботи.....	14
6. СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.	15
7. ДОДАТКИ	17

1. ВИКОНАВЧА СКЛАДОВА ПРОЕКТУ

1.1. Коротка інформація про студентку

Виконавець дипломної роботи - Ільчук Тетяна Сергіївна (11.04.2004р.). Здобувач вищої освіти кафедри Сценічного мистецтва і культури, Інституту культури і креативних індустрій Київського національного університету технологій та дизайну. Випускниця майстерні нар. арт. України, проф. Лева Сомова. Під час процесу здобування освіти, у студентських показах та фахових іспитах були реалізовані та практично втілені на сцені наступні ролі:

1. Кайдашиха - “Кайдашева сім'я” ,Іван Нечуй-Левицький
2. Пак - “Сон літньої ночі” ,Вільям Шекспір
3. Беатріче - “Слуга двох панів”, Карло Гольдоні
4. Улана - “Сватання на Гончарівці” , Григорій Квітка-Основ'яненко
5. Кішка - “Macavity the Mystery Cat” , Ендрю Ллойд Веббер
6. Вельма - “Чикаго” , “Тюремне танго”, Джон Кандер

Серед ролей, реалізованих під час випуску дипломних вистав:

1. Катерина -“Сон Шевченка” на основі віршів Тараса Шевченка
2. Джил Тенерр - “Ці вільні метелики”, Леонард Герш

Під час навчання приймала участь у виставі незалежного проекту ГО “Театральна Біржа” (В. Шекспір “Ромео та Джульєтта” - жителі Монтекі)

1.2. Узагальнена інформація про творчий колектив та співпрацівників

Учасники акторського складу, з якими здійснювалася робота над реалізацією дипломної постановки “ Шосте почуття”, — це студенти кафедри сценічного мистецтва та культури Інституту культури і креативних індустрій Київського національного університету технологій і дизайну. Вони є представниками творчої майстерні народного артиста України, професора Лева Сомова.

До складу колективу увійшли переможці національних театральних фестивалів і конкурсів, актори репертуарних вистав Мукачівського обласного державного академічного драматичного театру та Київської академічної майстерні театального мистецтва «Сузір'я». Художнє керівництво проєктом здійснював народний артист України, професор кафедри СМК КНУТД Лев Сомов — актор театру й кіно, режисер, драматург, балетмейстер, чотириразовий лауреат театральної премії «Київська Пектораль», засновник незалежної ініціативи «Театральна Біржа».

1.3. Короткі відомості про локацію реалізації постановки

Дипломна вистава «Шосте почуття» була підготовлена на базі мистецької платформи «Ковчег», що розміщується на території Київського національного університету технологій і дизайну. Проєкт реалізовано під заступництвом кафедри сценічного мистецтва та культури Інституту культури і креативних індустрій.

Уся творча робота над постановкою — аналіз п'єси, режисерські репетиції, переклад тексту, технічна підготовка, виготовлення декорацій, створення костюмів, прогонові репетиції та прем'єра — проходила на сцені навчального театру в межах простору «Ковчег».

Всю постановчу відповідальність ніс художній керівник проєкту Лев Сомов, який виконував функції режисера, сценографа, балетмейстера, автора художньої адаптації тексту, а також дизайнера світлового й звукового оформлення.

Костюми й оформлення сцени були створені руками студентів майстерні за підтримки науково-творчого проєкту «Театральна Біржа».

2. ОПИС ДИПЛОМНОГО ПРОЄКТУ

2.1. Формулювання фахового завдання кваліфікаційної роботи

Фахове завдання цієї дипломної роботи полягає у створенні повноцінного сценічного образу Джил Теннер — персонажа п'єси Леонарда Герша «Ці вільні метелики». Основна мета полягає не лише у відтворенні зовнішніх характеристик персонажа, а в глибокому внутрішньому зануренні в її психологію, систему цінностей, мотивацій, драматургічних функцій і змін.

Робота передбачає повний комплекс акторських дій: від первинного аналізу п'єси та тексту ролі до практичного сценічного втілення, що реалізується у формі випускної дипломної вистави. Кваліфікаційна підготовка включає аналіз емоційного та інтелектуального життя персонажа, вивчення особистісного конфлікту, динаміки відносин із іншими персонажами (особливо з Дональдом та його матір'ю), побудову цілісної лінії розвитку характеру у виставі.

Фахове завдання включає також освоєння технік акторської майстерності, пластичного і голосового діапазону, що дозволяє створити сценічну поведінку, відповідну психофізичній природі Джил Теннер. Особливу увагу приділено темам імпровізації, емоційної присутності, акторського слуху, роботи з паузою та підтекстом.

Таким чином, фахове завдання цієї дипломної роботи — через поєднання теоретичного аналізу, індивідуальної акторської підготовки й колективного репетиційного процесу — продемонструвати професійну здатність до глибокого сценічного втілення складного драматичного образу.

2.2. Тема дипломної вистави

Дипломна вистава створена за мотивами п'єси «Ці вільні метелики» (англ. *Butterflies Are Free*) американського драматурга Леонарда Герша. Це камерна психологічна драма, в центрі якої — стосунки між молодим хлопцем Дональдом, який втратив зір, та його новою сусідкою Джил Теннер — яскравою, емоційною, дещо імпульсивною актрисою-початківцем. Сюжет порушує теми особистої свободи, самореалізації, залежності та дорослішання. Джил є центральним жіночим персонажем, навколо якого розгортається не лише конфлікт, але й поступове моральне зростання обох героїв.

У дипломному проєкті головна увага спрямована на дослідження внутрішнього світу Джил, її акторських задач та створення цілісного сценічного образу на основі глибокого аналізу тексту, підтекстів,

психологічних мотивацій та життєвих трансформацій. Також важливою складовою є вивчення специфіки мовлення, пластики й емоційного стану героїні в різні моменти вистави, що дозволяє створити правдиву й переконливу сценічну форму. Робота охоплює як аналітичну, так і практичну частину, що дає змогу комплексно реалізувати завдання акторського втілення складного драматичного образу.

Песа «Ці вільні метелики» є надзвичайно цікавим та сюжетним твором, адже розкриває в собі багато переживань та дає змогу прожити усі емоції через слова. Леонард Герш написав п'єсу, натхненну реальними подіями в житті свого друга — актора, який втратив зір, але не припинив мріяти про театральну кар'єру. Герой Дональд Бейкер частково відображає цю реальну особу. П'єса вперше була поставлена на Бродвеї в 1969 році й мала понад 1 100 вистав, що зробило її однією з найуспішніших драм того часу.

Кіноадаптація з нагородами. У 1972 році вийшов фільм «Butterflies Are Free» з Голді Хоун у ролі Джил Теннер. За роль матері Дональда акторка Ейлін Хекарт отримала Оскар за найкращу жіночу роль другого плану.

Окремим задоволенням є назва нашої дипломної вистави. Назва п'єси — «Ці вільні метелики» — символізує ідею свободи, крихкості та краси незалежності. Вона базується на цитаті матері Дональда: «Я дозволила тобі літати, як вільному метелику», що стало водночас і викликом, і благословенням для головного героя. Так як головна тема вистави кохання, то було запропоновано нашим наставником та режисером змінити назву твору, надавши особливого шарму. У кінці п'єси звучить фраза яка розчулює серце кожного глядача: “ Я теж це вічуваю” , “Ти про що?” , “Шосте почуття ,воно у мене теж є” . В народі кажуть, що шосте почуття це і є кохання, тому було прийняте рішення замінити назву дипломної вистави.

У 70-х роках образ Джил Теннер був революційним: молода жінка, що не боїться свободи, сексуальності, помилок і ризику. Вона втілює дух пост-хіпі покоління, яке прагнуло самовираження та незалежності. П'єса піднімає важливі теми: життя з інвалідністю, материнський контроль, вибір особистого шляху, що було досить новаторським для театру кінця 60-х.

П'єса досі у репертуарі театрів світу «Ці вільні метелики» регулярно ставлять на сценах театрів США, Європи, а з 2000-х — і в Україні. Її камерність та психологізм роблять твір зручним для дипломних та незалежних постановок. У п'єсі простір кімнати героя зображує його внутрішній стан: чим більше Джил допомагає йому «відкритися», тим більше він дозволяє собі змінити середовище — прибрати речі матері,

змінити світло, впустити сонце.

Образ Джил часто використовується в акторських курсах як матеріал для монологів і емоційного тренінгу, бо дозволяє пропрацювати широке коло станів: від флірту й легкості — до глибокого каяття.

3. ПРОЦЕС РОБОТИ НАД ДИПЛОМНИМ ПРОЄКТОМ

3.1. Стислий опис дипломної вистави

Дипломна вистава реалізована в межах навчального процесу як творче завершення бакалаврської програми зі спеціальності «Сценічне мистецтво». Постановка здійснювалась на основі оригінального тексту Леонарда Герша з адаптацією до сучасного українського контексту. Робота включала повний цикл сценічної підготовки: аналіз драматургії, глибоке опрацювання кожного епізоду, побудову акторських задач, індивідуальні тренінги, групові репетиції, роботу з партнерами та постановку сцен.

Вистава мала камерний формат, що дозволив зосередитись на емоційній напрузі, психологізмі гри та мінімалістичній сценографії. Особливий акцент було зроблено на достовірності поведінки героїв, відтворенні внутрішніх переживань через інтонації, паузи, міміку та жести. Сценічний простір організовано в стилі реалістичної інтимної квартири 70-х років XX століття, що підсилювало ефект занурення в побут героїв та емоційні деталі.

Образ Джил Теннер будувався на основі глибокого психологічного портрету. Акторська робота включала в себе створення внутрішньої біографії персонажа, вивчення її реакцій на зовнішні обставини, мотивів поведінки та конфліктів. Важливо було відчувати внутрішню свободу Джил, її відкритість, бажання жити тут і зараз, а також вразливість, що приховується за зовнішньою безтурботністю.

Усі складові сценічного образу Джил Теннер були випрацьовані шляхом глибокого текстового аналізу, серії етюдів, пластичних і вокальних вправ, а також імпровізаційних пошуків. Репетиції проводилися як у звичних сценічних умовах, так і в адаптованих обставинах — на малій сцені, у русі, з предметами та змінними партнерами. Це дозволило наблизити гру до живої, природної поведінки та уникнути шаблонності.

Загалом, процес створення дипломної вистави охопив повний цикл від первинного читання тексту до фінальної постановки. Практична реалізація творчого задуму дозволила не лише перевірити власні акторські навички, але й заглибитися у світосприйняття персонажа, краще зрозуміти його життєву філософію та актуалізувати її для сучасного глядача.

3.2. Формулювання здобувача освіти процесу роботи над роллю Джил Теннер

Робота над роллю Джил Теннер розпочалася з аналізу тексту. На першому етапі зосередилась на глибокому драматургічному аналізі тексту Леонарда Герша, щоб зрозуміти логіку дій персонажа, її цілі, підцілі, зовнішні та внутрішні конфлікти.

Насамперед були визначені зовнішні обставини існування персонажа: соціальний статус, професія, життєві обставини, стосунки з іншими героями. Було створено внутрішню біографію Джил — її передісторію, дитинство, стосунки з батьками, мотиви вибору професії актриси та ставлення до любові, свободи, відповідальності. У процесі репетицій акторка активно працювала над створенням психологічної партитури ролі: вивчала реакції героїні у стресових ситуаціях, її спосіб говорити, емоційну динаміку у діалозі з Дональдом. Особлива увага приділялась побудові внутрішнього монологу персонажа, який супроводжує героїню упродовж вистави — від поверхневої легкості до глибокої емпатії й відповідальності.

Наступним етапом стала робота над сценічним мисленням персонажа. Джил не діє з раціональних мотивів — вона імпульсивна, емоційна, часом суперечлива. Саме тому важливо було вловити її внутрішній ритм, змінність настроїв, легкість переходу від флірту до розчарування, від іронії до щирості. Цей аспект реалізувався через акторські тренінги на розвиток емоційної відкритості, імпровізаційні вправи на швидку зміну емоційного стану, а також техніки «активного слухання» в діалозі з партнером. Фізична складова ролі включала пошук пластичного жесту персонажа, її ходу, темпу, ритму рухів. Була виконана серія етюдів, у яких акторка шукала внутрішній імпульс дії через тілесні вправи. Сценічне існування Джил формувалося через акторське слухання, живу реакцію на партнера, імпровізаційні завдання та емоційне розкриття у різних психофізичних станах.

Також відбувалася робота над трансформацією персонажа протягом вистави. Акторка підкреслювала еволюцію Джил через зміну інтонацій, пауз, погляду, позиції тіла

Важливою частиною роботи стало дослідження внутрішнього конфлікту героїні. Її прагнення до свободи вступає в протиріччя з її емоційною прив'язаністю до Дональда. Вона боїться обмежень, боїться втратити себе у

стосунках, але водночас відчуває щире захоплення цим чоловіком, його силою духу, зрілістю та щирістю. У цьому конфлікті і народжується драматична напруга, яку необхідно передати на сцені без штучного надриву, природно і тонко.

Під час репетицій акцент робився на пошуку живого, «тут-і-зараз» існування. Це включало глибоку роботу з паузами, підтекстами, слуханням партнера та власною реакцією. Прогонові репетиції дозволили відшліфувати ритміку сцен, взаємодію з партнером, рух у просторі, мовну динаміку.

Паралельно проводилась робота над зовнішніми характеристиками: пластику Джил, її ходу, жестикуляцію, манеру говорити. Особливо ретельно відпрацьовувалися сцени, де Джил з'являється вперше — саме там формувалося перше враження про персонажа, її харизма, легкість, емоційна відкритість.

Отже, процес роботи над роллю Джил Теннер був комплексним, включаючи як аналітичні, так і практичні компоненти. Він дозволив створити багатогранний, переконливий, живий образ, що гармонійно поєднував у собі емоційну глибину, акторську техніку та сценічну достовірність.

4. ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕМЕНТІВ КОМПЛЕКСУ ЗАХОДІВ ОФОРМЛЕННЯ ВИСТАВИ

4.1. Стилистика, костюми, сценографія, світло

Візуальне та технічне оформлення дипломної вистави «Ці вільні метелики» було спрямоване на створення камерного, інтимного простору, який максимально відповідав би психологічному змісту п'єси. Постановка вимагала точного відображення побутових деталей, що формують атмосферу реального життєвого простору героїв.

Оскільки дія відбувається у квартирі головного героя, Дональда, сценографія відображала реалії типової оселі 70-х років ХХ століття. Основними компонентами сценічного простору стали старі меблі з характерним для того часу дизайном, книжкові полиці, робочий стіл, м'яке крісло, ліжка, постери з музичними виконавцями того часу, вікно через які проникало світло — символ надії та відкритості персонажа до зовнішнього світу. Предмети побуту на сцені були підібрані з великою увагою до деталей: справжні книжки, грамофон, посуд, ловець снів, який створював теплу локальну атмосферу.

Колористика сценічного простору витримана в приглушених, теплих тонах: бежевий, кавовий, помаранчевий, синій. Таке кольорове рішення мало на меті створити ефект затишку, інтимності та легкого ностальгійного присмаку. У сценах психологічної напруги чи конфлікту застосовувалися зміни в освітленні — холодне біле світло або ж синє, жорсткі тіні, які візуально підкреслювали зміну емоційної атмосфери.

Костюмне оформлення відповідало епосі 70-х і підкреслювало характери персонажів. Джил Теннер у першій появі одягнена в легке, яскраве вбрання — коротка сорочка, легка та прозора, зручні кеди розмальовані під стиль “Хіппі”, феньки, намисто та хустинка. Її зовнішність — відображення внутрішньої свободи, грайливості, енергії. У міру розвитку конфлікту її одяг стає менш строкатим — кольори стають приглушенішими, форми стриманішими, що символізує її внутрішні зміни, але водночас тримають її характер. Дональд, навпаки, з'являється у зручному одязі — майка, шорти. Мати Дональда одягнена в строгий класичний костюм, що підкреслює її авторитарний характер. Костюм матері був виконаний у строгій палітрі — графіт, сірий, білий — із чітким силуетом та зачіскою в стилі «ідеальна мати». Всі образи допомагали точно окреслити контрасти характерів.

Світлове оформлення використовувалося як самостійний інструмент

драматургічного вираження. Світло не просто висвітлювало акторів, а змінювалося залежно від сцени: м'яке тепле світло в сценах довіри, напружене — в конфліктних епізодах, затемнене й точкове — в момент психологічних зрушень персонажів. У сценах кохання та прийняття свого тіла у поєднанні з іншим відбувається сучасне та витончене світлове рішення, на фоні з'являються спогади Дона та зафільмовані ключові моменти у виставі, паралельно показуючи зіркове небо, як символ внутрішнього космосу від набутих емоцій. Таке світлове рішення допомагало глядачеві глибше відчувати внутрішній стан героїв.

Уся система оформлення — від предметів інтер'єру до світлової партитури — була створена відповідно до режисерської концепції вистави та в повній взаємодії з акторським існуванням у просторі сцени.

4.2. Концепція створення костюмів, зачісок і сценічного образу

Образ Джил Теннер був побудований як візуальне уособлення свободи, індивідуальності та внутрішнього протиріччя між зовнішньою легкістю та емоційною вразливістю. Її сценічний вигляд формувався відповідно до естетики кінця 60-х — початку 70-х років, коли мода поєднувала богемність, фемінність і природність. Костюми створювались з використанням фактурних тканин, вільного силуету та акцентів на деталях — шарфи, хустки, великі окуляри, дерев'яні прикраси.

Зачіска Джил — легкі природні хвилі, іноді зібрані в недбалий пучок, — підкреслює її невимушеність. Візаж — легкий, акцент на очі, природний тон шкіри, бальзам для губ замість помади. Змінюючи зачіску в окремих сценах (наприклад, після повернення від прослуховування), акторка демонструвала зміни в стані героїні.

4.3. Декорації та концепція сценічного простору

Сценічне оформлення будувалося на ідеї простоти та психологічного комфорту. Основою став інтер'єр невеликої квартири в стилі лофт із елементами вінтажу: полицки з книгами, старий програвач, порт'єри, постер The Beatles. Кімната Дональда умовно поділялася на зони: спальню, читальний куточок, простір для музики. Ці умовні поділи дозволяли актору природно переміщатися простором, відповідно до логіки сценічної дії.

Для створення глибини сцени застосовувалося зональне освітлення з використанням жовтого теплого світла. Окремі предмети інтер'єру (вікно, штора, грамофон) стали символами свободи та ізоляції. Акцент на справжні

побутові деталі допоміг глядачеві зануритись у життя героїв, зробивши сцену максимально живою.

4.5. Музичне наповнення вистави

The Beatles, The Rolling Stones

У дипломній виставі музика стала одним із інструментів побудови емоційного фону. Були використані:

The Beatles — «Blackbird», «Here Comes the Sun» — як символ світла, ніжності та душевного пробудження Дональда;

The Rolling Stones — «As Tears Go By» — у сценах внутрішнього конфлікту Джил, де звучання відображає її душевну розгубленість;

Використання ліцензованих фрагментів пісень відбувалося у вигляді фонових вставок або як «живе звучання» через грамофон, що стояв на сцені. Такий підхід дозволив уникнути прямолінійного музичного супроводу й натомість зробити кожен фрагмент емоційним коментарем до сценічної дії. Музика формувала ритм вистави, підсилювала паузи та психологічні вузли сюжету.

Загалом, елементи оформлення — від найменших аксесуарів до звукових образів — були повністю інтегровані в загальну концепцію вистави й працювали на створення емоційної достовірності сценічного простору.

ВИСНОВКИ

5.1. Висновки здобувача освіти з приводу створення дипломної роботи

Робота над дипломним проєктом стала для мене важливим етапом професійного та творчого становлення як майбутньої акторки театру. Персонаж Джил Теннер із п'єси Леонарда Герша «Ці вільні метелики» дав змогу зануритися в складний психологічний матеріал, що вимагає не тільки технічної підготовки, але й емоційної глибини, акторської присутності та здатності до самоспостереження.

На всіх етапах роботи — від прочитання тексту до остаточної репетиції — я прагнула побудувати цілісний образ героїні, зрозуміти її логіку, внутрішні суперечності, моменти сили та вразливості. Особливо значущим стало усвідомлення, що за легкістю і спонтанністю Джил ховається глибока емоційна природа, яка поступово розкривається перед глядачем. Цей процес формував моє сценічне мислення і дозволив глибше зрозуміти взаємозв'язок між внутрішнім станом і зовнішнім проявом образу.

Дипломна вистава стала для мене майданчиком для втілення всіх тих навичок, які я здобула за чотири роки навчання: робота з текстом, взаємодія з партнером, акторська імпровізація, володіння тілом і голосом, здатність жити на сцені «тут і зараз». Робота з режисером, художником, викладачами та колегами стала цінним досвідом командної творчості та відповідальності за спільний результат.

Цей проєкт підтвердив мою впевненість у вибраному фаху, дав глибше розуміння суті акторського мистецтва й сформував мотивацію до подальшого професійного зростання. Упевнена, що досвід, здобутий під час створення ролі Джил Теннер, стане міцним фундаментом для майбутньої роботи на сцені.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Герш, Леонард. Ці вільні метелики: п'єса. — Переклад українською мовою.
https://www.goodreads.com/book/show/718011.Butterflies_Are_Free
2. Пашко Н. Основи сценічної мови. — Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2015.
<https://burago.com.ua/product/109-osnovy-stsenichnoi-movy>
3. Театральна педагогіка: підручник / За ред. Л. Сомова. — Київ: КНУТД, 2022. <https://knutd.edu.ua>
4. Стаття: «Емоційний інтелект у грі актора» // Культура і сучасність. — 2021. — №2. — С. 55–60.
<http://ku.edu.ua/kultura-i-suchasnist>
5. Вебсайт Київського академічного театру «Сузір'я»
<https://kievtheatre.org.ua>
6. Вільні метелики | Перший театр
<http://nashteatr.lviv.ua/vystavy/butterfliesarefree#:~:text=%D0%9F%27%D1%94%D1%81%D0%B0%20%D0%B2%D1%96%D0%B4%D0%BE%D0%BC%D0%BE%D0%B3%D0%BE%20%D0%B0%D0%BC%D0%B5%D1%80%D0%B8%D0%BA%D0%B0%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%BE%D0%B3%D0%BE%20%D0%B4%D1%80%D0%B0%D0%BC%D0%B0%D1%82%D1%83%D1%80%D0%B3%D0%B0%20%D1%96%20%D1%81%D1%86%D0%B5%D0%BD%D0%B0%D1%80%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B0%20%D0%9B%D0%B5%D0%BE%D0%BD%D0%B0%D1%80%D0%B4%D0%B0%20%D0%93%D0%B5%D1%80%D1%88%D0%B0,%D0%B2%D0%B8%D0%B1%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%B2%D1%88%D0%B8%20%20%D0%B7%D0%B0%20%D0%BD%D0%B0%D0%B9%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%89%D1%83%20%D0%B6%D1%96%D0%BD%D0%BE%D1%87%D1%83%20%D1%80%D0%BE%D0%BB%D1%8C%20%D0%B4%D1%80%D1%83%D0%B3%D0%BE%D0%B3%D0%BE%20%D0%BF%D0%BB%D0%B0%D0%BD%D1%83.>
7. «ВІЛЬНІ МЕТЕЛИКИ» – Чернігівський ... [Вільні метелики](#)
8. МАЙСТЕРНІСТЬ АКТОРА https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/18178/1/D_Dykyi_RNP_MA_b2.pdf

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ТЕХНОЛОГІЙ ТА ДИЗАЙНУ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ КУЛЬТУРИ
І КРЕАТИВНИХ ІНДУСТРІЙ
КАФЕДРА СЦЕНІЧНОГО МИСТЕЦТВА І КУЛЬТУРИ

Програма атестаційного екзамену
(демонстрації творчого проєкту) студентів групи БАМП-1-21

16 червня, 12.00 год.

Л. Герш

ШОСТЕ ПОЧУТТЯ

Керівник творчого проєкту – н.а. України, професор кафедри сценічного
мистецтва і культури

Л.М.СОМОВ

режисер – Лев Сомов

Київ 2025 рік

(вул. Мала Шияновська 2, корп.9, мистецький простір «Ковчег»)

Дійові особи та виконавці:

1. Дональд (Дон) Бейкер - Олександр Старченко
2. Джил Теннер - Тетяна Ільчук, Лілія Ниципорович, Феодосія Бжелек
3. Місіс Бейкер - Андріана Круцюк , Парасковія Жилінська
4. Ральф Остін - Станіслав Єжов

Викладачі майстерні :

викладач зі сценічної мови – Алла Бінеєва

викладач з вокалу – Ірина Білоус

викладач зі сценічного руху – Назар Майборода